

רוזנשטיין מאשים את אחיו המנוח

למעלה מ־18 שנה, מתוך הכרה ברורה, מרצוני הטוב והחופשי, בריעה צלולה ומבלי כפיה מצד כלשהו, מצווה בזה... את רכשו הגדיר ברשימה מרשימה, נכסים נדים ונכסים דלאנידי, מטל־טליו, כספים, מזומנים, כספים בחשׁבונות־בנקים, ניירות־ערך, מניות, הלוואות, תביעות, כולים, מרליות, מט בעות, פסלים, תמונות, הפצי־אמנות, ספרים, תכשיטים, וכל זכויות, פירות וטובות־הנאה..."

ובמיוחד: מניותיו בחברת אמנון

הבן רוב

הוא תקף את אמנון במשרדו...

רוזנשטיין, כעורך־דין טוב, לא השי איר כל מקום לעירעור על הצוואה, לכן רשם, בסעיף 3: "כל אדם אשר לפי חוק־הירושה הינו יורשי על פי דין, יקבל מתוך נכסי סך של 1 ל"י, אם ידרוש זאת."

כלומר: לירה ישראלית אחת לנפש. את ההוצאה־לפועל של צוואתו הטיל רוזנשטיין תחילה על עורך־הדין משה גלר, ולחילופין על ריד שוהם, מנכ"ל בנק כללי, או עורך־דין אשר רוזנבלום.

כעבור חמש שנים שינה את טעמו, והטיל את ההוצאה־לפועל על משה שניצור, נשיא בורסת־היהלומים. הצוואה הדהימה את הקרובים. היא גם הדהימה את אחיו, רם.

הכיבשה השחורה

רם אינו מוכר בצוואה ולוא במילה אחת. אחרי שקראתי את הצוואה, פתח כספרו. סיפר רם רזי־שיטין:

רם רוזנשטיין בגימנסיה משה שרת ומשה סנה היו בבית

רוזנשטיין ושות' בע"מ, 177 בתים ומיגרשים ברחבי הארץ — מקיסריה עד בני־ברק, מאשדוד עד הרי־נען. מכל הרכוש הגדול הזה, הקציב סכום של 150 אלף לירות (בשנת 1973) לרונית גולדבלט — הבת של מלכה רוזנשטיין מנשואיה הראשונים, שאומצה עלידי אמנון.

את כל שאר הרכוש, כלי יוצא מן הכלל, הוריש רוזנשטיין לשלוש בנותיו — עתליה, דנה־עדה ושירה דבורה — בחלקים שווים. ומה ביחס לאשתו, מלכה? לאחותו רות? לשאר הקרובים?

רם במטבח ביתו

מכרתי כינור בן 200 שנה ב־250 דולר...

רם בביתו

לא נשאר לי עוד מה למכור...

רם רוזנשטיין רזי־שיטין השבוע משה דיין הלך בין הפגזים

מאוד לכיבשה השחורה. כל מה ש־עיניין אותי היה מוסיקה. ניגנתי על כינור מגיל 10. אחרי שלוש שנים באוניברסיטה ברחתי מהבית והתגייסתי לצבא הבריטי. ניגנתי בתזמורת הסימפונית הצבאית

עתליה עם אמה בהלוויה שליש לכל בת

נולדתי בירושלים בשכונת מוסררה ב־1919. השנה שבה — כך היתה אמה אומרת לי — נפטר יוסף טרומפלדור. אבי, רוב, בא מפולין וגם אמי, דבורה, עלתה מגליציה כפולין.

גרנו בשכונת מוסררה. אבא היה רואה־חשבון מוסמך, ואחרי־כך מנהל בנק שלמה המלך. כשהבנק נפל, הוא פתח משרד לרואי־חשבון. אבי היה חבר הוועד הלאומי ואנשים כמו משה שרת ומשה סנה היו בין באי־ביתו. היתה לי ילדות מאושרת.

עברנו לגור בבית בשכונת בית־הכרם בירושלים, כווילה של שמונה חדרים, שעמדה על מיגרש של דונם וחצי. הדבר היחידי שהעבי על אושרי בילדותי היה שאמי אהבה מאוד את אחי ואחותי, שהיו דומים לה מאוד, ואני הייתי הבן של אבא.

היה קשה לגור בבית שבו כולם היו גאונים במתמטיקה. לאבי היה ראש של מחשב, אחרי שסיים לימודים בארבע אוניברסיטות. בבית כזה הפכתי מהר

המוסד העליון של היישוב העברי בארץ. במקביל להנהלת הסוכנות, המוסד העליון של ה־תנועה הציונית העולמית.